

hiše v Meki. Ko se je soznanil z neko mlado udovo, ki je imela veliko kupčijo, ga je ta za špeditêrja v hišo vzela. Kmali se je z bistro svojo glavo povzdignil za vodja (disponenta) te kupčije in je podpisaval vse pisma namesti gospodarice. Z vsem tem se je prikupil udovi tako, da ga je za moža vzela, in kmali je bil pervák arapske kupčijske zbornice, — na zadnje pa je slovel po vsi prednji in zadnji Azii celó za preroka in je osnoval Turkom véro, ki je še dan današnji podlaga turškega cesarstva. Lahko se smé rêci, da tako deleč kakor Mahomed je še ni nobeden kupec prinesel! Žena njegova mu je v vsem pomočnica bila v kupčijstvu in preroštvu, in silo poterpežljiva ženska je mogla biti, ker tudi takrat ni mermrala, ko se Mahomed ni več tako proti nji obnašal kakor bi bil imel.

Slovanski popotnik.

* Stari očak vsih avstrijskih koledarjev, tako zvani „Krakovski kalendar“ je že prišel na svitlo za leto 1855; je ta tečaj že 101.

* V dvorni tiskarnici Bogomila Haase prišli so, kakor za vsako leto, tudi že za prihodnje leto 1855 sledeči koledarji na svitlo: „Novy Pražsky kalendar“; velja 24 kr. — „Novy kalendar hospodarsky“, izdan od c. k. domorodne gospodarske družbe; cena mu je 15 kr. — „Nova minuci (pratika) hospodarska“; velja 6 kr. — Obsežejo vsi trije prav zanimivo za prosto ljudstvo pisane sestavke.

* Med posebnostmi, ki so prišle v obertnijsko razstavo v Munakovo, je tudi ura čisto iz stekla (glaža) izdelana, katero je neki prost Čeh prav lično naredil. Kralju Wirtenberškemu je dopadla posebno in obljubil je umetniku vso pomoč, da se bo zamogel s svojo umetnijo pečati.

* Matica česka dala je v natis česko prestavo Doucha Shakespearove tragedie: „Življenje in smert Riharda III.“ Tudi druge igre Shakespearove se marljivo v česko prestavljajo. Gospod Ladislav Čelakovski dogotovil je „Leara“ in ga bo tudi česki matici izročil.

* Mnogozasluženi horvaški zgodovinar Ivan Kuljević izdal je obširno horvaško monografijo Medvedgrada poleg Zagreba pod naslovom: „Dogodjaji Medvedgrada“.

* Dobroznani nemški spisovavec detovskih knjig, katerih več je tudi v slovenščino prestavljenih — gosp. Šmidt — je umerl 3. septembra v Augšburgu za kolero.

* Za matico društva sv. Mohora se je nabralo dosihmal 198 fl. 24 kr.

* Satirični in humoristični spisi se v českem slovstvu močno množé in se tudi lahko prodajo. Ravno je prišel v Jičinu na svitlo prvi zvezek novega tacega spisa pod naslovom: „Rachejtle“. Zmišljeno ime vrednika je Fabian Čočky. — Kako to, da v slovenskem jeziku so taki mikavni poštenozabavljivi spisi še zmiraj — bela vrana? Vémo sicer, da „satirika“ in „humor“ so posebni duševni darovi, pa vendar mislimo, da tudi pri nas so glavice za to.

* Dr. Boltz, učitelj ruskega jezika v Berolinu, objasn timer kritično naj starejšo rusko pesem „v Igoru“, iz slovniškega in zgodovinskega obzira in ji je priložil popoln slovník in metriško prestavo.

* Pri Jaroslavu Pospíšilu v Pragi prišel je nov prostonaroden popis Českega, Moravskega in Siležkega s pridavkom Ogersko-slovaškega na svitlo.

* Matica ilirska izdala je drugo izdanje Gundulića Osmana.

* Gosp. dr. Dobrila, učitelj seminištva v Terstu, sestavil je na poziv središne pomorske oblastnije v ilirskem jeziku prav izverstno molitvino knjigo. Društvo

Lloydovo je kupilo 500 iztisov te knjige in jih razdelilo med brodnarje slovanske, ktere ima v službi.

* Društvo sv. Cirila in Metoda na Moravskem podalo je ravno v natis staro zgodovino Jožefa Flavija.

* V založbi Vaclava Hessa v Pragi je prišel na svitlo drugi del „katoliške cerkve“.

* Krbcovo izdanje „zgodovine cerkvene“ Eusebia Pamfila v stari česki prestavi Jana Kocina je tudi že na svitlem.

* „Novy gratulant“ od Franciška Bogomila Tomsy je prišel v drugem močno pomnoženem izdanju na svitlo.

* Nek pisatelj v Parisu je že začel dramatično delo pod naslovom pisati: „Dobitje Sevastopolja“. Ta možak mora kaj dobro zaupanje v orožje zjedinjenih armad imeti!

* Ko bil je slavni ruski general Šilder pri Silistrii hudo ranjen in mu so morali nogo odžagati, je jel eden vojakov, ki je generalu postregoval, hudo jokati. „Kaj pa jokaš, Ivan?“ — nagovori ga general — saj vidiš, da ti bo treba potem le eno škornico čistiti“.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Pole v Istrii 18. okt. Na vašo prošnjo v listu 77., da bi spis nove naprave vina brez grojzdja poslovenil, ako je ta stvar zares kaj več vredna, kakor le kratkega hrupa, — vam dam na znanje, da sem bukvice od tega vina pregledal, pa sem vidil, da nauk, kako to vino napravljati, ni tako razumljiv in lahek, kakor so ga hvalili laški časopisi, in da to vino po nauku v tisti knjižici bi se ne dalo od vsakega po volji napravljati. Sem tedej prestavljanje opustil, misleč, da to nema nobene važnosti za naše dežele. — Res je, da ni nemo goče vina brez grojzdja narejati, ako se le vé, iz katerih stvari navadno vino obstoji in v koliki primeri. Ti obstojni deli se slože potem v pravi razmeri; vse to se dá nekaj časa med sabo vreti, kakor vrè mošt, in vino je napravljeno. Zvediti pa, koliko je te ali une vinske stvari treba, koliko časa da ta ali una vreti mora, to je težko novincu v ti napravi. K temu je treba posebne, nalašč za to napravljene posode; in vse to bi v začetku ne bilo tako nizke cene, kakor so oznanovali laški časopisi. Naj tedaj Slovenci še nekoliko počakajo, da se bo bolje spoznala vrednost te nove iznajdbe. Čo pa bo tako vino, ali prav za prav, taka vinu podobna pijáča koristna spoznana, jo bomo kupili za pokušnjo; ravnati začeli pa jo bomo še le tačas, če bi nam našega vina celó zmanjkalo. Do zdaj pa se le deržimo grojzdne kapljice, in obdelavajmo svoje gorice, kakor nas uči naš oče Vertovec v svoji vinoreji, in kakor nam tudi ve, drage „Novíce“, večkrat naznanujete. Saj ne bo grojzdna kuga večno terpela, kakor tudi druge kuge ne terpé večno. — Pri ti priložnosti vam pa še nekaj povém, kar nam je važniše od ponarejenega vina. Slišal sem, da pri sv. Florjanu v Berdi, blizo Gorice, na laški granici, je bilo viditi pred nekoliko leti polno vlačugarjev, ki so umazani in raztergani se okoli klatili in neprecenljivi čas zgubovali. Al zdaj je vse drugači, kar mladina hodi v šolo. V cerkvi lepo ogleštani se ti mora duh povzdigniti k nebu in serce ti veselja poskakuje, viditi mladino z molitnimi bukvicami v rokah pobožno moliti v hiši božji. Pred nekoliko leti ni bilo šole pri sv. Florjanu, in prav za prav je tudi zdaj ni; al tamošnji duhoven, gospod A. Malič, kteremu je mar za izurenje mladosti in omikanje ljudstva, je iz lastne dobre volje učilnico osnoval, v kateri luč prižigava k prihodnji sreči svoje okolice. Slava ti, verli domorodec! domovina ne prezira tvojega truda, ki dobro seme seje za obilen sad potrebne ljudske omike. Kuk.